

הלכות שבת -- ישיבת רבנו יצחק אלחנן ירושלים עיה"ק

ס' רנג # 3

עוד דיני שהייה

קדרה חייטא--גמ' דף יח: "מאן תנא" עד "והשתא דאמר", מ'ב (ט-יא), אולם החזו"א (לז:כב) כ' שאין דינו כקדרה חייטא אם כבר יד סולדת בו ולדעתו צ"ל דקדרה חייטא דזוקא בקדרה שבשיל ולא בשיל היה ונצטנן ועכשיו נתן גרמא חייא, ומחזירו ע"ג כירה. ובהל' שבת בשבת רב-רג מביא ראי' א) שהמ'ב אינו סובר כהחזו"א ולדעתו כל שאינו רותח דינו כקדרה חייטא ב) דמשמעות הראשונים כדעת המ'ב.

מצטמק ויפה לו--דף לז: אמר רב נחמן, שו'ע סע' א.

דיני החזרה

גמ' דף לח: "א"ר זריקא" עד "מתני"

טור שו'ע ומשנה ברורה רנג:ב-ג

בגדר איסור החזרה--רש"י ד"ה לא מחזירין, גר'א סע' ה ד"ה מותר לתת כ' החזרה והנחה לכתחילה אסורים מטעם מחזי כמבשל, מ"ב (לז) ושער הציון (לז) וכמ"ש לעיל בהקדמה בשם ר"ת שחולק על רוב ראשונים וסובר שהחזרה גם אסור משום שמא יחתה.. ויש להעיר דרש"י ובאור הלכה משמע שהחזרה אינה גזירה שמא יחתה אלא מטעם מחזי כמבשל.

באור הלכה ד"ה ודעתו

שו'ע סע' ב' ע"ש--תנאי החזרה. (אקווי *des ceijles*)
(א) לכתחילה--צריך עודו בידו ודעתו להחזיר

(ב) עודה בידו ואין דעתו להחזיר--שו'ע מקיל וע' באור הלכה ד"ה ודעתו

(ג) כסא או ספסל--מ"ב (נה) אולם עיינבבאור הלכה ד"ה ולא, הערת מו"ר שליט"א שם.

(ד) על ספסל אבל עודה בידו--שמירת שבת כה' א"יח, חזו"א לז:יב.

(ה) ע"ג קרקע ודעתו להחזיר--באור הלכה ד"ה ודעתו, שער הציון (נ)

(ו) כ"כ מלחם דלחם--מגן אברהם (כ), ושא"ר צ"ן (מז), שמירת שבת כה' א; הערה מ"ר, ר"ה ללאן
סיכום ההלכות--שמירת שבת כה' א"יח
טעה והסיר בערב את הקדרה המיועד לבקר--דרשו הערה 65 ועיין בעוד נפק'מ שם.

כבתה האש תחת הקדרה--שמירת שבת כה' א:כג והערה שם

ר'ן יז: ד"ה ומיהו מובא גם בב'י רנג:ה-ב) ד"ה ולענין מקיל בהחזרה ורק מחמיר בהנחה לכתחילה, רמ"א (ב)

חשש בישול במתכת--רמב"ם יב:א, חזו"א לז:יא, שמירת שבת כה' א: הערה סא עיי"ש ורשימותי ממו"ר שליט"א בדעת הגרש"א זצ"ל בענין, אגרות משה א:צג.

הנחה לכתחילה

טור שו'ע ומשנה ברורה סעיף ה'

באור הלכה שם סעיף ג' ד"ה ויזהר, בית יוסף ד"ה כתב הר"ן, אולם הרמ"א סע' ה' אוסר בהנחה לכתחילה, גר"א סע' ה' ד"ה מותר לתת כ' החזרה והנחה לכתחילה אסורים מטעם מחזי כמבשל.

מגן אברהם שיח: כו